

Mátyás király és Kinizsi Pál

Mesélő: Egyszer Mátyás király a Bakony erdejeiben vadászott és az egész napi lovaglásban igencsak megszomjazott. Betért a bakonybéli monostorba a barátokhoz egy pohár vizet kérni.

Mátyás király: Kedves barátok, igencsak megszomjaztam. Tudnátok nekem egy pohár vizet adni?

Barát: Felséges uram! Hagy kínáljam meg afféle különleges levendula szörppel. Mi készítjük itt a monostorban. Igen jó az egészségre.

Mátyás király: Nem iszom szörpöt, csak vizet, ha nagyon szomjas vagyok.

Barát: Akkor hagy szolgáljak egy kis citromfű szörppel. Az is itt terem a kertünkben. Nagyon ízletes.

Mátyás király: Köszönöm barát, de csak egy kis friss vizet innék.

Mesélő: Meghallotta ezt a közeli vizimalomban dolgozó molnárlegény, Kinizsi Pál is. Beszaladt a malomba és hozott egy kupa vizet a királynak.

Kinizsi: Felséges uram, itt egy kupa víz.

Barát: Ejnye Pál! Nem látod kívül állsz szemben? Hol van a tálca? Úgy nyújtsd oda a kupát a felséges királynak!

Mesélő: Kinizsi beszaladt a malomba, de tálcát bizony sehol sem talált. Hirtelenjében felkapott egy óriási malomkövet, lehetett vagy száz kiló is, és azon nyújtotta a serleget a királynak.

Kinizsi: Felséges uram, itt egy kupa víz.

Mátyás király: Köszönöm, te legény. Hogy hívnak?

Kinizsi: Kinizsi Pálnak, uram.

Mátyás király: Aztán mi jót csinálsz errefelé? Te is barát vagy?

Kinizsi: Nem, uram. Én molnár vagyok. Ebben a vizimalomban dolgozom. Segítek a barátoknak megőrölni a gabonát: búzát, rozsot, néha kölest is.

Mátyás király: Nagyon erős vagy. Nincs kedved beállni katonának az én seregembe? Jön a török, bármikor megtámadhatja az országot. Nekem meg pont ilyen derék legényekre lenne szükségem a Fekete seregben.

Kinizsi: A Fekete seregbe? Uram, Teremtőm! Minden vágyam, hogy egyszer én is bekerülhessek oda! Felséged valóban megengedné, hogy beállhassak a seregébe?

Mátyás király: Igen, bizony, és megteszlek kapitánynak. Igazi jóra való legény vagy, ilyenekre van nekem szükségem.

Kinizsi: Felséges királyom, életem-halálom kezébe ajánlom. Nagyon köszönöm irántam való jószágát!

Mátyás király: Nesze Pál, itt egy kard. Mától a Fekete sereg kapitánya vagy.

Kinizsi: Felséges uram, kérhetnék még egy kardot? Én kettővel is jól bánok.

Mátyás király: Nesze, itt egy másik kard is. Micsoda szerencse, hogy a vadak errefelé hoztak vadászat közben!

Mesélő: Kinizsi Pál otthagytta a molnárságot és beállt Mátyás király Fekete seregébe. Kiváló harcos volt, a csatákban egyszerre 2 karral is hadakozott, rettegte őt az ellenség. Idővel kapitány, majd hadvezér is lett belőle, mert soha egyetlen csatát sem veszített el. Mátyás király nagyon megbecsülte és szerette.

Mesélő: Mátyás király nagyon szerette és megbecsülte kiváló hadvezérét: Kinizsi Pált, aki híres volt arról, hogy a csatákban mindig két karral hadakozott. Rettegett tőle az ellenség. Mátyás király mindig megbeszélte vele a haditervet, mert Kinizsi soha egyetlen csatát sem veszített el.

Egy nap követ jött Mátyás királyhoz.

Követ: Felséges királyom! Az ország határ mentén gyülekezik a török. Iszonyú hadak sereglenek!

Mátyás király: Köszönöm követ a híradást. Szólj Kinizsi Pálnak, hogy hívatom.

Követ: Igenis, felséges úr, szólok neki.

Kinizsi: Felséges uram, hívatott, itt vagyok.

Mátyás király: Drága vitézem, Kinizsi, nagy baj van: jön a török! Iszonyú hadakkal sorakozik az ország határán. Mit tegyünk?

Kinizsi: Felséges uram, mi nem vagyunk ijedősek. Jöjjenek, ha mernek! A Fekete sereg kiképzett katonái nem ijednek meg holmi török csőcseléktől. Mikorra várható a támadás?

Mátyás király: Nem tudni biztosra, de hamarosan.

Kinizsi: Felséges uram, a déli határra rendeljük a legjobbjainkat. Azonnal kiadom a parancsot az indulásra. Majd megmutatom ezeknek mire képes Kinizsi a két kardjával!

Mátyás király: Adja az ég, hogy ilyen derék katonáim legyenek mindig! És adja az ég, hogy Kinizsi megmutathassa, mire képes a két kardjával!

Mesélő: Kinizsi felsorakoztatta a magyar sereget Kenyérmező határában. De bizony a török igencsak nagy sereggel jött, többszöröse a magyar seregnek.

Kinizsi: Fiaim! Nagy sereggel jön a török. De mi nem ijedünk meg tőlük. Jól képzettek vagytok, keményen küzdötök! És az Isten is az igazak oldalán áll! Ne féljete! Mindegyikőtök akar tíz törökkel is felér! Csak gyertek a nyomomban! Majd én utat török köztük a két kardommal!

Mesélő: Így is lett. Amint a törökök meglátták Kinizsit, fejvesztve menekültek. A magyar sereg meg utánuk. Nagy csatában, de sikeresen kiverték a törököket az országból. Hatalmas győzelmet arattak Kenyérmezőnél. Kinizsi annyira megörült ennek, hogy győzelmi táncot ropott a katonáival!

Ének, tánc: Két szál pünkösdi rózsa

Mátyás király: Drága hadvezérem! Nagyon büszke vagyok rád, hogy megint győzelemre vitted a Fekete sereget! Jutalomból neked adom Nagyvázsony várát és a körülötte lévő birtokokat!

Kinizsi: Felséges királyom! Nagyon köszönöm a jóságát! De nem a jutalomért tettem!

Mátyás király: Igazi derék, hűséges katonám vagy! Éljen Kinizsi Pál!

Mindenki: Éljen Mátyás király! Éljen Kinizsi Pál!